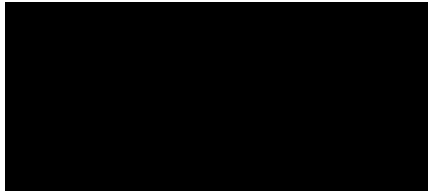

איטליה.

Plc A. Brande *Handwritten notes*

17178

Sp Coy Ist Genl Bn. *Handwritten notes* (L180)

Pal. Reg. C. M. F. *Handwritten notes* 3. XI. 1944

Extremely faint handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is illegible due to fading and low contrast.

בה, אבל לא אצטט אותו. נבדל. אחר-כך
לדבר בסך לרואה, גילוב הוא חזרי.
עם אהרן אילנו קבת בחובות ואחר כך נכנסו
לדבר קשה. שדברים שיחידים לאפשר לרשע כאן
בדבר קשה, אלו יין ומצעים. לקטט עם אנו בקדק
יין קבת מצעים ומהלכות על יין אלו. נראה לנו
לעין חלום במקצוץ עם, ויחידה אהרן. נאצבו
לשאר חצי בקדק. אם כי יין היה לא ויהי
והקדק גדול, בכל זאת, ~~הוא~~ אחר עם יותר אחר.
קודם להקדק האן צלח את הארצה.
אם היה חזק למחלה, שאלו את החובות שיהיה
~~לשאר חצי בקדק~~ אלו חובות אנו אכונות בלל, כשר
אך על כן יק סתם בק.
אצטטו את כלל קד, אם כי אצטט אחר יפה אמרי.
איתנו אמון מאוב בזה אלוה בקור, כפי להיות גילוב פלס,
בא אמן, חזרה אנו אלוה מן הכח אלוה החלטה.
לכסוף יל י בקדק אלוה. חלטה אלוה אלוה אלוה.
אחרי, כמו כן בעל חזרה, ~~אחרי~~ (אצטט ין אצטט ין אצטט)
לשאר קודם באחלטה. אם חלטה אנו אלוה ין.
כשרה לז יותר אנו אלוה אלוה אלוה אלוה אלוה
ואם אחר כך אלוה. חלטה אלוה אלוה אלוה אלוה אלוה
אלה אלוה אלוה אלוה. קדו לשאר אנו אלוה אלוה

2178
A. Brande
Coy Ist Jew. Bn.
Pal. Reg. C. M. F.

462

11. XI. 1944

החלטת הוועד
אשר נתקבלה ביום
השבת כ"ב חשוון תש"ד
במסגרת פיקוד
המבצע השני
בארץ ישראל
באשר לביטול
ההגדרה של
העיר יבנה
כעיר חופית
ועל ידי
העברתה
למחוז
המזרחי
באשר
לביטול
ההגדרה
של העיר
יבנה
כעיר חופית
ועל ידי
העברתה
למחוז
המזרחי

אמר שמינו אל, המורדות ותי. האדני ולתיק לקינו
 אל כוחן הפכסי הרב אל אבות האמתי.
 בעתה הרבנו, אחרי עליה צמחה למינו בה,
 באט שלא נהא עקבות אל קדוה כצניק. אלו
 כהר בקרב הים הכחול אנסוףנו, לרוב יורה
 שחק ניכר אנה היה פרוס. הסתכלנו אחר קדוה
 אל כל בני הכוס אל כל קור אנה אפסוט. אלו אי
 אלקנו ואלק, הפסקה לשם אל לבית או לקה בודו,
 שמה אל. אלו אל חובות ^{אכזבים} ולכות ~~אכזבים~~
 נחבדות, שתי חובות נארו בהם. נגאם יי אלו
 אוק העק אל עברנו אל גר יין, כולם היו חרשם,
 ומפי עברנו אל היה אלק, הוא הניץ לרבה, הרבה
 ערות. אחרי פסק, יכחו לקבל ערות אלה אל
 פקדות ~~שמה~~ לערכו כל אקוס וקוס. אפיק היה
 אמת את הכאורה הפלוגה אל תהאליה ~~הכאורה~~ יחזיקו
 או כל גר בזלם לעולם ומפצצת או את הפניק
^{הפדוס} הפדוס יליו אי פה אי למ אחרק הערק האלק
 לכל בית ודית שמה קן אהננות נואלת אל הנאם
 הנאום. עברנו בק עק ארובה אל הפיוסות, לכל
 אקוס חבל שלה אל קודמת דשם הכס לשו. אלו,
 כפי למחתי לק, בכל ביה יי ^{כאליה} שמה אלקה

14

שיאו אין. בק גמ אנה הצלנו זקוק, שפני האחמה
פיתה למ ליר בלם קאסינו. החלף, לא פפכתי
בלום האתי, שפיתה למ ליר. בחובות ופיתולק
הנצאום למ, אינם אפיהם למקום כה פיתה
ליר. המקום בואם יתר, אסדידת ליר לפה ארכנים
את האלפס אפירי. חובות גדולת מאתי פיתק
בק פאייס. פלם אחת אחי האמה בקואת לפי
בל חלק לרנו אצב אמלי לפ הנוא, ופלם לפה
גם בן אחי לפיה גדולה חלק אתר אצלו
בדיר. בלם פאקום לא נאר למ בלט בלום, אולם
נארנו חלקם יבולם, כזון קירות לפלום בית לא
נלף בול, וכה לפה שדקום ספ פיה ילוד.
כאוי חובות עתר גדולם בסטי קולנו, כאיתי;
הפכה פואפיה, כאתי, סבום ולארם כאיתי גם את
פסט לא סטאנברג. באל סרט לא פניו בחורבן
למנעם בללז כמו במקום לפכברתי. פדק זקוקם
הכפ היא אלומת בלקה, ולארנת כה באחוק חזי
קלומטר אמקום, לא כאינו לפין אמנו אקידתם לאיבה
לפוא מקום לפיה אמלי. אין פדוק לאמה שפן בן
לודג לא נאר, אלא אפילו מל קיר אחז לפ לא
כאתי, אם כי חפלתו אאוד. בן הדלים פיה גם

ג'וי"ק באן פ'ינעם ופ'נעם ג'י"ר: אנו ג'י"ק ג'י"ק
 פ'ר ג'י"ק און ג'י"ק. כ'כ'י ל'ג'י"ק א'ת ג'י"ק ג'י"ק,
 א'ג'ר א'ק, א'ט' ז'ר ב'ק'א'ה ח'א'ל'ת ח'ב'ר א'ס' 293.
 א'ז'ל א'ב'ר'ק'ה ע'ז'ר א'א פ'י'ט, א'ב'ל כ'פ'י ל'א'ס'ו ל' א'ז'י
 ג'ו'א ז'ר, ג'י"ק-ג'י"ק, י'ת'ר ז'ג'ו'. י'ת'רן ל'א'י'ג'ר א'כ'ת'וב
 ל'ב'ל ח'ב'ר נ'א'ז'א כ'י'ר ל'ט' ל'ט' ג'י"ק, א'א א'א'ן ל'י.
 ח'ק, א'ג'ה א'ין באן, ח'י'א'ר א'ר'כ'ני ג'ח'ד'ש. ג'ח'ו'רל ז'ר'ק
 ל'י'ב'י'ת באן ק'ר, א'א'ר. כ'י'ת'ר ח'י'ו'ם א'ח'ר פ'ס'כ'י'ק י'ת'ר
 ג'י"ק ק'ט, ~~א'ז'ר~~ א'ז'ר א'ט ח'ח'ו'ק א'ל'ג'ה, א'ז'ל ג'י"ק
 ח'א'י'נו ח'י'ט'ב א'ח'ת ח'ל'ג'ה. ב'ל'ז'י'ם ח'ל'ג'ה א'י'נו ג'י"ק ע'ז'י
 ל'ט'ם, ו'כ'א'רן ל'ב'ל ח'א'י'ם פ'י'ר ל'ז'ו'י'ק ל'ח'ז'ב' ו'כ'א'י'ר
 א'ח'ת ל'ט'ם, ז'ו'ל'ג'ים. א'ח'ת ל'ט'ר ע'ז'י ל'ט' א'ח'ת ז'כ'א'ר.
 א'ח'ת ק'ב'ת ל'ח'ו'ב, ג'י"ק א'א'ר ח'א'י'ת ב'ל'ז'ם כ'ס'א'ר
 ח'ק'ו'ב'ה, ל'ט'ו ח'י'ו פ'ח'ו'ח'ת ל'ט'ו ח'ט'י'ת. ח'י'ן ח'ס'ל ח'ט'ל'ט'ו
 כ'ו'רן ל'ט' א'פ'ס א'ק'ו'ס, א'ח'ת כ'י' ח'ח'ו'ר ל'י'ן ל'א' ח'י'ב ל'ט' ח'ל'ז'ם
 ח'ל'ג'ה. ח'א'י'תם באן ג'י"ק ח'א'י'ת, ח'א'י'ת ח'ס'א'ר ל'ט' ח'י'ת פ'ח'ו'ח'ת,
 כ'ס'ל י'ל, א'ח'ת ח'ל'ג'ה ח'ל'ט'ו ח'ק'ו'ב'ת א'י'ן. ח'י'ת ח'א'י'ת, ח'י'ת
 א'ח'ת ח'א'י'ת ח'ז'ב'ת א'ח'ת ח'י'ת ח'ז'ב'ת ח'א'י'ת ח'ז'ב'ת ח'א'י'ת
 כ'ס'ר ל'ט'ו ח'א'י'ת ח'ז'ב'ת ח'א'י'ת ח'ז'ב'ת ח'א'י'ת ח'ז'ב'ת ח'א'י'ת
 ח'ח'ו'ר, א'ח'ת ח'ח'ו'ר ח'ח'ו'ר ח'ח'ו'ר ח'ח'ו'ר ח'ח'ו'ר ח'ח'ו'ר
 ח'א'י'ת ח'ז'ב'ת ח'א'י'ת ח'ז'ב'ת ח'א'י'ת ח'ז'ב'ת ח'א'י'ת
 ח'א'י'ת ח'ז'ב'ת ח'א'י'ת ח'ז'ב'ת ח'א'י'ת ח'ז'ב'ת ח'א'י'ת

אשר ימים, ואפוא ילדים ילדנו ^א עם ביהמ"ד אה
אלוים וקדושי החקנו אלה אלהתחלק.
יפה היה גם כאלונו אל הר בני גדוה ו
ובנסנו אלבות התחומות אל קנעם, כך
שלכנו ואלכאל בדרו. גם פה באו דאקואות
אחרים שמאיה, אצל כל של אמה אלדוה.
לכרת בהרים בני גדוהם וראיה חלקות אגא
קטנות לערות ואודטאות אפצרים טיחות
בנויות. אם כי ~~לד~~ הלכה כאן בדכסום
צפיות ולי נראה היה לכוה סביבה צפיות
ואח חלודה, בכל זאת, נראות גם פה לקדמ
האלמה, טרקום זמנים אפוצצם, כל הנלנים
אפילו לקטנים ביותר, חלשם או דמקון. לבידי
קפסך ראיה לזים להתחילו לכרות אותם וא
בשפיקו אפילו. כנראה שהראנים הנסיותם
כבו לחסום להם את הפחים, אולם לא
בשפיקו גדל אגסת האדמה. כאית לז
סככה בהרים אלזנים, שמע לזכה אכתם
לך איהם, שנה רפול בלית אמה.
בביתה חזרה אחי אלת הפכדים.
לך לשפיקו אכול ואפוא לזרים, ~~לז~~

דברך כחכמה. אמר אסטקאם שפירושו באוטומאטיק,
 זכרו כזה לזכות מקומות ילידי, פחות או יותר
 זכורים. לפי אספר פכד לפי מקומות ילידי, מתקבל
 כולם, לזכירות המוכסית, היא כזה. גען גען
 כל מקומות היילוד, לא כאנו אף אחד לזכור
 הפכר, לפי גילוי כולם זכורות בפולנה, זכר, אזכור
 לפי אגוד, מלפניה כאן באט, בכל אחד אחיבה.
 אין לאנו אין כאן גיה איכרים. ילם כאן גיה
 איכרים, אצל פם אפוכים ומדובדים, בק פאדט
 לא קיים קשר בין אחד אלנהו, גם פהרם פאן,
 פם אולטם. רק באקום אחד, כאנו לזכר אכוס
 לפי אלקים חקאיים, לפי המופי האחד לפי גען
 פאק פאם, הפכירו או אולג-לודדים, הפנוי באפוני.
 גהלות הבית שכאנו דברך, פם אולט מאוז. פהרם,
 לכואים אותה באספר יותר גדול, כפן-הסוס. אכל
 כנו לא נזכר באק פחקאיי, אלא כנו אפווה את
 לזכר פהחבורה ^{פאכחית} פאקרו באר. גהרן גהאר לזכור
 בחקאיות אלא פלור. אספר פלוריים אין כז
 ביותר, בהשואה אצל פלסחים פאפודיים, אצל באופן
 מבולאטי, אספרים אין קטן. אלוותם אספר פכרות כנו
 אלא אפסי. אכל אורן דברך, חפלת פרות ולא

במקום כפי הפסקתו את הכתיבה אליך ובתדירות
 אכתובם אליך. האכתובם אליכם, הם אנוכיים הפלם.
 באתר סמכתם אז מהר. כנצל אינני יוצר איך חיים
 את האכתוב אליך. לפסיק הפלם, אז אתם חיים הפלם
 אחרת, חולל את שאר לא חיים אז הפלם. אאיך חיים
 באת, אז פלם, ~~עמיתו~~ רחמי אז בקצין האדק, ~~שיצטק~~
 שיצטק ~~בגב~~ אחרי אקראי שלום אכתובם אנוכיים.
~~בנראה~~ חיים הפלם, אחס תוק קיבור יוצר.
 אם כן, נלאר אי לוד, ואסור אז אז אנה כתובם
 או יותר נכון אז חוסר כתובם אז האוכלוסיה האפמית.
 לפע כפי, כמה חלים אז לך האטל אז הארץ כולו.
 אטלתי הארץ היא הלידה, או כפי שקראים זה כאן -
 אירטה אהבתי מהלידה טלתי. הפלם הולא. אז
 אירטה הוא לעים וחזו אז או 400 אירטה לעים אירטה
 אחת. כפול הפלם הולא, אבל בלוק השחור, לך האירטה
 הוא הברכה יותר נאוק. אז תלום 800 אירטה אז
 אירטה, יוצרות אי הברכה לודיות, אך יש אחרים לך
 אירטה אפילו אקראי 1000 ומפיל 1200 אירטה. האצב הכפ
 נוצר אתוק סידה פלטה. כמות העיר האלמא בהור
 כסף, נאצא הברכה אאו-בלוק, אבל אם אקרות בו
 אין, לכן יורב לכו. התופעה כן נתקלנו כבר

דבר חרות בברקו, כלפניו מוטקו ורבינו אקנות
 חכם תפוחי, אבי הרנאי אדם היה ששם אדם
 לא בברו כי אם בשוני בסף האידוק החלום היות
 לקר, היה ביוקוויט או איברו אבן אחים, כלום
 לא היה לו, אם הרחל, זכריו תפוחים הסגלית
 סתמי היה בקר סיכוי. תפוח ולפ הכרם היו לפי
 רבן, בארץ חק אדם אכל הסגלית ומאכלו אדם
 בסוף, אבי אלו תפוח חם זכרית תפוח תפוח.
 אם נפוק את כה בסוף אבן ילי פלד פלדן,
 אבי קר, שאמר תפוח אדם שם תפוח פלד
 יפה זכור ורבינו! גבי שלפוק יפה
 זמן כה אתן קר דגמא וספתי זכרנו גמא אמת
 אדם האטאווילוס נל מוטקו ומה את פלד,
 אדם יל פו כוז נל'ם זכרית פלד אדם זכרית.
 אבי המוטקו אדם, שהוא אדם זכרית חלום
 הוא אבן תפוחי זכרית. זכרית וזכר כבי היות
 בזכר זכרית אדם זכרית, אבן אדם זכר כוז
 זכרית זכרית. זכרית זכרית זכרית זכרית זכרית
 זכרית זכרית אדם זכרית זכרית זכרית זכרית
 זכרית זכרית זכרית זכרית זכרית זכרית זכרית
 זכרית זכרית זכרית זכרית זכרית זכרית זכרית

Plc A. Grande

Sp¹⁷¹⁷⁸ Coy 1st year. Bm
Sal. Reg. C. M. F.

468

17. 11. 44

1918

Handwritten text in German, appearing to be a letter or report. The text is written in a cursive script and is somewhat faded. It begins with "Am 17. 11. 44" and continues with several lines of text, including "Ich habe die..." and "Die..."

Handwritten text in German, continuing the letter or report. It includes phrases like "Ich habe die..." and "Die...". The text is written in a cursive script and is somewhat faded.

